

ASKER

Ŗu an ne yazacağımı hiç bir Ŗekilde bilmiyorum. Kelimeler kifayetsiz kalıyor. Hiç tanımadığım insanlara mektup yazmak o kadar zor ki... Nasıl teŖekkür edeceğim? Ne diyeceğim.

Fakat onlara bu vatani korudukları için minnettarım. Tüm bunları yazarken aklıma onlarca soru geliyor. Acaba bizlerde onlar kadar koruyor muyuz vatanımızı? Ya da onlar kadar cesur muyuz? İŖte tam da bunlar gibi onlarca soru...

Aslında Çanakkale Zaferi bizim için büyük bir onur, kıvanç, gurur kaynağı. Birlik ve beraberliği temsil eden en güzel zafer. Siz Ŗehitlerimiz canınızı hiç dŖnmeden vatan uğruna verdiniz. Belki onca ocuk babasız, onca anne evlatsız kaldı ama tüm Ŗehitlerin kanı bir arada, ay yıldızı ile dalgalanan Türk bayrağında.

DŖmanlar daha da yaklaŖınca sizler ‘‘Allah Allah!’’ seslerinizle vatanımıza sahip çıktınız. Kadın, yaŖlı genç, erkek çoluk ocuk demeden yarınlarımız için o günlerinizi feda ettiniz ve bu zafer tüm dünyaya ibret oldu. Herkes sizin gücünüzü gördü. Mademki sizler bizler için canınızı hiç sayıp savaŖtınız, bende bu vatani koruyacağıma, adınızı, vatan uğruna yaptıklarınızı unutturmayacağıma yemin ederim. Yattığınız yerde rahat uyuyun. Ruhunuz Ŗad olsun.

DOĐA ÖZDEMİR 1206 9/A